

KRALJEVINA

JUGOSLAVIJA

SLUŽBENI LIST

KRALJEVSKE BANSKE UPRAVE DRAVSKE BANOVINE

40. kos.

V LJUBLJANI, dne 27. novembra 1930.

Letnik I.

VSEBINA:

248. Pravilnik za opravljanje zdravniške službe pri bratovskih blagajnicah. 249. Pravilnik o pogojih, po katerih se daje dovoljenje za plavljenje in uplavljanje gozdnih proizvodov. 250. Pravilnik o prehrani gojencev v državnih zavodih za vzgajanje mlajših maloletnikov. 251. Sestava disciplinskega senata za zdravnike pri ministrstvu za socialno politiko in narodno zdravje. 252. Odločba gosp. ministra za finance o uravnavi postopka za likvidacijo drž. obvez iz proračunskega leta 1929./30. 253. Oproščenje trošarine na sredstva — insekticile.	254. Uvozno carinjenje svilenega barvanega prediva za industrijske potrebe. 255. Uvozno carinjenje vagonetov v razloženem stanju. — Izpremema v komentarju carinske tarife. 256. Popravek v besedilu uredbe o osnovanju sodišče za mlajše mladoletne. 257. Razglas o izpremembi občinske meje med krajevnima občinama Škofja Loka in Stara Loka. 258. Popravek k uredbi o preureditvi cestnih odborov v območju Dravske banovine. Razne objave iz »Službenih novin«.

Uredbe osrednje vlade.

248.

Na podstavi člena 3., točke 12., člena 5. in 12. zakona o vrhovni državni upravi, § 12. uredbe o razdelitvi na oddelke predsedništva ministrskega sveta in ministrstev, členov 1., 2., 55., 69., 70., 71., 90., 91. in 136. pravil bratovske blagajnice z dne 1. januarja 1925., predpisujem ta

Pravilnik za opravljanje zdravniške službe pri bratovskih blagajnicah.*

Člen 1.

Zdravniška služba pri ustanovah bratovskih blagajnic se deli na upravno: vodstvo administrativnih poslov, higiensko: skrb za higienske razmere in kurativno: zdravljenje obolelih članov in njihovih rodbin.

Člen 2.

A. Izvršni organi zdravniške službe so:

- a) šef-zdravnik glavne bratovske blagajnice,
- b) zdravniki krajevnih bratovskih blagajnic.

B. Posvetovalni organi so:

- a) zdravniki specialisti,
- b) konference zdravnikov bratovskih blagajnic.

Člen 3.

Neposredno vodstvo in nadzorstvo nad zdravniško službo vrši glavna bratovska blagajnica po šefu-zdravniku, oziroma krajevni upravni odbori bratovskih blagajnic po svojih zdravnikih.

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 24. oktobra 1930., št. 244/LXXXV/524.

Člen 4.

Zdravniško službo pri krajevnih bratovskih blagajnicah opravljajo zdravniki.

Zdravniki bratovskih blagajnic so ali stalni s sedežem na rudniku ali so honorarni, ki redno obhodijo rudnike in katerim se lažje oboleli člani pošiljajo v ordinacijo. Po dve ali več manjših krajevnih blagajnic more imeti enega ali dva skupna stalna ali honorarna zdravnika, kjer to dopuščajo razmere.

Zdravnike postavlja glavni upravni odbor potom natečaja ter na predlog krajevnih upravnih odborov. Natečaj razpisuje glavna bratovska blagajnica.

V natečaju za izpraznjeno mesto se mora točno označiti okoliš, število članov, približno število rodbinskih članov, višina plače, oziroma honorarja in kake ugodnosti v naravi more imeti zdravnik pri dotični krajevni bratovski blagajnici.

Pri krajevnih bratovskih blagajnicah na državnih rudniških podjetjih, na katerih je postavljen zdravnik državni uradnik, se mora v prvi vrsti njemu ponuditi mesto pogodbenega zdravnika bratovske blagajnice, in samo ako bi ta zdravnik ne hotel sprejeti dolžnosti zdravnika bratovske blagajnice ali bi stavil nesprejemljive pogoje, bi se moral na predhodnje odobrenje rudarskega oblastva razpisati natečaj za zdravnika bratovske blagajnice.

Člen 5.

Zdravnik bratovske blagajnice mora:

1. biti državljan kraljevine Jugoslavije;
2. govoriti in pisati srbsko-hrvatsko-slovenski jezik;
3. biti doktor vsega zdravilstva in imeti diplomu fakultete kraljevine Jugoslavije ali diplomu tuje fakultete, nostrificirano na eni izmed domačih medicinskih fakultet, ali je že dosegel to pravico;
4. med temi zdravniki se sprejme v prvi vrsti zdravnik z dokazanimi sposobnostmi za malo in srednjo kirurgijo, kakor tudi za porode z ginekologijo;

5. odslužiti po zakonu predpisani bolnični staž, imeti pravico privatne prakse in biti vpisan v imenik zdravniške zbornice;

6. biti telesno in duševno zdrav;

7. imeti uravnano vojno obvezo in pri sprejemu v službo ne sme biti starejši od 45 let;

Člen 6.

Pravico privatne prakse obdrže vsi zdravniki bratovskih blagajnic, toda izvrševanje te prakse ne sme iti na škodo dolžnosti pri bratovskih blagajnicah. Brez pristanka glavne bratovske blagajnice ne more zdravnik prevzeti druge stalne službe, zaradi katere bi trpela škoda služba pri bratovski blagajnici.

Člen 7.

Šef-zdravnik glavne bratovske blagajnice je zdravstveni referent glavne bratovske blagajnice, ki ga izbere in postavi glavni upravni odbor. Njegove dolžnosti so:

1. da vodi evidenco o celokupnem sanitetnem osebju pri posameznih krajevnih bratovskih blagajnicah;

2. da predlaga glavnemu upravnemu odboru na odobrenje navodila in predpise za opravljanje vseh vrst sanitetske službe pri ustanovah bratovskih blagajnic;

3. da stavi predloge in podaja svoje strokovno mnenje glede vseh vprašanj, ki se nanašajo na zdravstveno službo in čuvanje in dviganje zdravja pri zavarovancih;

4. da zbira in urejuje podatke za zdravstveno statistiko, ki mora biti enakomerna;

5. da nadzoruje zdravstveno službo pri vseh ustanovah bratovskih blagajnic;

6. da daje potrebna navodila in naredbe zdravnikom krajevnih bratovskih blagajnic glede vseh vprašanj sanitetne službe;

7. da po potrebi sklicuje in predseduje konferencam zdravnikov bratovskih blagajnic, ki se morajo po možnosti letno enkrat sestati, in sklepe teh zdravnikov predložiti glavnemu upravnemu odboru v odobrenje;

8. da vodi zdravniške komisije, ki jih sklicuje na njegov predlog glavna bratovska blagajnica in da njihovo delo nosi polno odgovornost glede vseh vprašanj, ki spadajo v pristojnost glavne bratovske blagajnice;

9. da preizkuša in ocenjuje vse pritožbe, predložene proti zdravnikom bratovskih blagajnic in ostalemu sanitetnemu osebju, bodisi s katerekoli strani;

10. da na zahtevanje glavnega upravnega odbora prisostvuje sejam tega odbora, da bi podajal svoje strokovno mnenje o vseh vprašanjih, ki bi se tikala članov in zdravstvene službe pri ustanovah bratovskih blagajnic v obče, istotako o vprašanjih invalidnosti in starostne onemoglosti

Člen 8.

Dolžnost zdravnika krajevnih bratovske blagajnice je:

1. nuditi zdravniško pomoč članom bratovske blagajnice in članom njihovih rodbin;

2. staviti predloge za ponovne in komisijske zdravniške preglede, potem za upokojitve v primerih onemoglosti zaradi starosti, bolezni ali kakih drugih hib po pravilniku bratovske blagajnice;

3. pregledati delavce, kadar stopijo v službo, in predlagati za sprejem v članstvo samo tiste osebe, ki so zdravstveno za delo sposobne;

4. skrbeti za ureditev in vzdrževanje v pravilnem stanju bolnic in ambulan pri rudnikih, kjer obstajajo;

5. skrbeti za predpisu primerno urejeno vzdrževanje omarice za prvo pomoč na posameznih krajih dela (nosila, obvezilni material, medikamenti) itd.;

6. zbirati in urejevati podatke za sanitetno statistiko;

7. poučevati dogovorno z upravo rudnika določene osebe zaradi pravilnega nudenja prve pomoči;

8. prisostvovati po potrebi sejam krajevnega upravnega odbora in na zahtevanje dajati strokovna mnenja o vseh vprašanjih zdravljenja in bolovanja članov bratovske blagajnice;

9. prisostvovati konferencam zdravnikov bratovskih blagajnic na poziv šefa-zdravnika in pripraviti potrebni material;

10. staviti predloge krajevnim upravnim odborom bratovskih blagajnic o postavljanju, razporejanju, nagrah in odpusčanju poorejenega mu bolniškega, oziroma sanitetnega osebja vobče.

Člen 9.

Posebno se naglaša, da morajo biti zdravniški pregledi čim izčrpnješi, strogo vpoštevaje interese ustanove, to je, da zdravnik predlaga za sprejem v službo in članstvo samo take osebe, ki so popolnoma zdrave, oziroma sposobne za delo v tistem poslu, za katerega se sprejmejo. Posebno se mora paziti na kronične bolezni pluć, srca, oči, ušes, kroničnega revmatizma; isto velja za obolele golšne žleze, vratne žleze, kile, spolne bolezni in nosečnost.

Člen 10.

Pri zdravljenju članov mora zdravnik postopati vestno in z največjo pažnjo in si s svojim zdravniškim znanjem prizadevati, da bolnim članom in članom njihovih rodbin vzpostavi pokvarjeno zdravje in delavno sposobnost v razmerno najkrajšem času.

Pri tem mora po eni strani nuditi bolnim vse ugodnosti, ki jim pripadajo po pravilih, na drugi strani pa ščititi interese blagajnice proti članom, ki bi skušali staviti neupravičene in pretirane zahteve.

Zdravnik mora vršiti kontrolo bolnikov, ki se zdravijo doma v svojih stanovanjih, v kolonijah ali izven rudniškega okoliša, po podrejenem mu bolniškem osebju ali po kontrolorju, pa v sporazumu s krajevnim upravnim odborom.

Razen zdravljenja članov mora zdravnik opravljati tudi vse pismene posle, ki so v zvezi z vršenjem zdravniške službe.

Člen 11.

Pri urejanju in razporejanju podatkov, ki jih nudijo pregledi in zdravljenja obolelih članov, skuša zdravnik ugotoviti, ali izvestna obolenja niso izzvana z naravo posla samega, ki ga opravljajo dotični oboleli člani, ali okolnosti, pod katerimi se ti posli opravljajo, to je paziti mora na pojavo profesionalnih bolezni.

Prav tako se mora zdravnik pri izdelavi zdravstvenih statistik ozirati na obče in posebne higienske razmere pri rudniku, torej na klimatske razmere in vodo, posebno pa z ozirom na delavska stanovanja, na snažnost, svetlost in zračenje v oddelkih dela, na kopališčih, prehrano, kantine in krčme, v katerih se delavci zbirajo,

stranišča itd. Svoja opazovanja v tem oziru dostavlja zdravnik pismeno šefu-zdravniku po glavni bratovski blagajnici.

Člen 12.

Pri predpisovanju zdravil se mora zdravnik ravnati po predpisih, ki jih izda glavna bratovska blagajnica.

Člen 13.

Zdravniki krajevnih bratovskih blagajnic so neodvisni od krajevnih upravnih odborov v vršenju svoje strokovne zdravniške službe, toda podrejeni so šefu-zdravniku, tako glede vprašanj čisto zdravniške službe, kakor tudi administracije v zvezi z njó.

Člen 14.

Čas ordinacije določa krajevni upravni odbor v sporazumu z zdravnikom.

Člen 15.

Zdravnik mora poleg zakona in pravil bratovske blagajnice poznati tudi vse razpise glavne bratovske blagajnice, ki se nanašajo na zdravniško in zdravstveno službo vobče. Odgovoren je moralno in materialno za škodo, nastale zaradi nemarnosti ali zlorabe v službeni dolžnosti.

Člen 16.

Prejemki šefa-zdravnika in zdravnikov krajevnih bratovskih blagajnic, tako redni, kakor tudi posebni, se določajo s pogodbami, ki jih sklepa, oziroma odobrava glavni upravni odbor bratovskih blagajnic.

Člen 17.

Zdravnik bratovske blagajnice mora poučevati ciane rešilne čete pri rudniku, kakor tudi vse prometno nadzorno osebje glede nudenja prve pomoči pri nezgodah (prva obveza, prenos ali prevoz poškodovanih ali obolelih, oživljanje ponesrečenih itd.).

Na prošnjo podjetja mora zdravnik pregledati člane rešilne čete glede njihove sposobnosti za delo v zaplinjenih prostorih in pristostvovati njihovim vajam.

Obdobno mora pregledati po pravilih rudarskega oblastva predpisano omarico za prvo pomoč.

Za vse te posle mu daje podjetje posebno nagrado.

Člen 18.

Da bi se zdravnik zaščitil proti zlorabam v primerih, kadar ga brez potrebe kličejo, da opravi hišni pregled, mora take primere dostaviti krajevni bratovski blagajnici, ki mora po zakonitih predpisih in zdravniškem ceniku povrniti nastale stroške zdravniku na račun dotičnega zavarovanca.

Člen 19.

Pomožno sanitetno osebje pri ustanovah bratovskih blagajnic (bolničarje, babice, desinfektorje in slično), postavlja glavni upravni odbor bratovske blagajnice, in sicer na predlog krajevnih bratovskih blagajnic. To osebje mora imeti zakonite kvalifikacije.

Dolžnost tega osebja ugotavlja glavna bratovska blagajnica.

Člen 20.

Ako se zdravnik oddalji iz svojega sedeža, pusti v svoji ordinaciji (ali bolnici, ambulanci) obvestilo, kje se more najti. Ako mora zapustiti svoj sedež več nego en dan, mora poskrbeti za namestnika in to javiti krajevni bratovski blagajnici.

Člen 21.

Ta pravilnik stopi v veljavo od dne, katerega se razglasi v »Službenih novinah«.

V Beogradu, dne 12. oktobra 1930.

Minister za gozde
in rudnike:
Ing. Sernec s. r.

249.

Na podlagi § 87. zakona o gozdih z dne 29. decembra 1929. ter v soglasju z ministrom za notranje posle, dobljenem z odločbo Š. št. 40846/1930, in z ministrom za gradnje, dobljenem z odločbo šte. 55007/1930, predpisujem naslednji

Pravilnik

o pogojih, po katerih se daje dovoljenje za plavljenje in splavljanje gozdnih proizvodov.*

OBČA DOLOČILA.

Člen 1.

Definicij

S plavljenjem se razumeva odprava lesa po vodi, pa bodisi vezan ali nevezan, ako je prepuščen pri transportu struji vode.

S splavljenjem se razumeva odprava lesa po vodi, ki je povezan v splave, katere vodi človeška roka.

Pravljenje in splavljanje po vodi, ki se vrši, bodisi mestoma, bodisi po celim vodnem toku, spada pod zakon o gozdih, dokler pa se tiče postavljanja in vzdrževanja kakršnihkoli objektov v rečni strugi in na bregovih, spada pod zakone o vodnem pravu, ki veljajo za dotična upravna področja.

Člen 2.

Pristojnost.

Dovoljenje za plavljenje in splavljanje za ureditev pravišča, postavitve potrebnih naprav, razskladišča itd. izdaja za svoje področje pristojno obče upravno oblastvo prve stopnje.

Ako se plavišče razteza skozi več srezov ene bano-vine ali ako naj traja dovoljenje več nego tri leta, pa se razteza splavišče samo čez eden srez, izdaja dovoljenje za plavljenje in splavljanje ban.

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 17. oktobra 1930, št. 238/LXXXIII/507 — Zakon o gozdih gl. »Ur. l.« z dne 28. februarja 1930, št. 162/35.

Ako se splavišče razteza čez več banovin ali ako je meja dveh banovin, izdaja dovoljenje minister za gozde in rudnike v sporazumu z ministrom za gradnje, zaslišavši predhodno tudi mnenje vseh prizadetih banovin.

Proti oločbi oblasti se morejo prizadete stranke pritožiti na prvo višjo pristojno instanco v roku 15 dni, računaje od dne obvestila.

Člen 3.

Zaprosilo dovoljenja za plavljenje. Stare pravice plavljenja.

Vsak lastnik gozda ali lesa ima pravico zaprositi dovoljenje za plavljenje in splavljanje.

Ako je kdo že preje dosegel izključno pravico plavljenja na kaki vodi, se ne more za čas, dokler traja ta pravica, brez njegovega pristanka nikomur izdati novo dovoljenje za plavljenje na isti vodi.

Osebe, ki so že preje dosegle izključno pravico plavljenja na kaki vodi, morajo v tem primeru:

1. odkupiti les ostalih interesentov po krajevnih cenah ali ga sami plaviti proti povračilu efektnih stroškov, ali — kolikor bi to ne oviralo odpreme njihovega lastnega lesa — dovoliti ostalim interesentom, da sami plavijo svoj les proti pravičnemu povračilu za uporabo plavišča in vseh drugih naprav; ako bi pa izključno lastnik ne mogel prevzeti lesa vseh interesentov, mora plaviti v prvi vrsti tisti les, ki je najbližji njegovemu lesu;

2. na zahtevanje upravnih oblastev po predpisu izvesti vse naprave, ki so potrebne, da se zaščitijo bregovi in druge naprave na vodah, oziroma da sorazmerno prispevajo svoj del k izgradnji tistih zaščitnih naprav, ki se postavijo ne samo za plavljenje, nego vobče zaradi zaščite pred vodo.

Člen 4.

Predlaganje prošnji za dovoljenje plavljenja in splavljanja.

Kadar prosi interesent za novo dovoljenje za plavljenje ali splavljanje ali za podaljšanje že poteklega dovoljenja, mora predložiti prošnjo pri tistem občem upravnem oblastvu, ki je pristojno za izdajanje dovoljenj v zmislu 2. člena tega pravilnika.

V prošnji je treba navesti ime vode in vseh njenih pritokov, po katerih se želi les odpravljati, z označbo dolžine pota, na katerem se bo plavilo ali splavljalo, kakor tudi točno označbo kraja, kjer se na vsakem posameznem odcepu začne plavljenje ali splavljanje, oziroma kjer se završi.

Prošnji je treba priložiti potrdilo o lastništvu gozda ali dovoljenje sečnje, oziroma kak drug dokument, s katerim more prosilec dokazati, da je lastnik lesa, ki ga želi po vodi odpraviti.

Razen tega mora vsaka prošnja obsegati: vrsto lesa, množino in označbo sortimentov, ki se bodo letno ali za ves čas trajanja dovoljenja odpravljali po vodi, njihovo dolžino in debelino, opis odtiska kladi, s katerim se les žigosa, oziroma znaka, po katerem se more les brezdvomno razlikovati od vsakega drugega lesa.

Nadalje je treba v prošnji navesti skupno dobo trajanja odpravljanja, kakor tudi letno dobo, v kateri se namerava les vsako leto plaviti, oziroma splavljati.

Prošnji je treba priložiti tudi pregledni osnutek, v katerem so vrisani posamezni deli plavišča v glavnem toku in v vsakem odcepu, kakor tudi vse obstoječe

naprave za plavljenje in splavljanje, mostovi, zgradbe in vsi drugi važnejši objekti na delih plavišča. Na situacijskem načrtu je treba začetno in dovršno točko plavišča posebno točno označiti.

Prosilec, ki prosi za dovoljenje za postavitev naprav za ta način odprave po vodi, mora prošnji priložiti tudi podrobne načrte s statističnimi in hidravličnimi računi in točen opis naprav, ki jih misli izgraditi, in označiti točno kraj in namen teh naprav, njihovo razmerje proti celi okolici, kakor tudi nasproti ostalim napravam na tej vodi, nasproti že doseženim pravicam, ki veljajo na tej vodi.

Člen 5.

Postopek.

Postopek s predloženimi prošnjami.

Obče upravno oblastvo prve stopnje objavi v najkrajšem roku vsako došlo prošnjo na udomačeni način v vseh prizadetih občinah svojega sreza, kakor tudi tistim, v katerih bi se moglo čutiti delovanje plavljenja in plavnih naprav, s pozivom, da se prijavijo vsi tisti, ki želijo predložiti slično prošnjo ali ki bi povodom dajanja takega dovoljenja bili oškodovani.

Ako se je prošnja poslala naravnost kraljevski banski upravi ali ministrstvu za gozde in rudnike, dostavijo ta oblastva vsem prizadetim sreskim načelstvom prošnjo v prepisu z dotičnimi prilogami zaradi postopanja po prednjem odstavku.

Prošnje za dovoljenje plavljenja, oziroma splavljanja na istem plavišču je treba predložiti v roku 15 dni od dneva objave, ako se dovoljenje nanaša na plavljenje v istem letu, ako se pa dovoljenje nanaša na plavljenje v prihodnjih letih, potem v roku 6 tednov.

Ko mine ta rok, določi obče upravno oblastvo prve stopnje komisijski ogled na licu mesta.

Pristojno oblastvo sme po svojem predarku tudi opustiti ogled na licu mesta, ako so mu vse razmere, ki so važne za izdajo dovoljenja, popolnoma točno znane (n. pr. ako gre za kratkoročna dovoljenja, ki se izdajajo od leta do leta in se je ogled na licu mesta izvršil pred kratkim časom, da se ugotovijo škode po plavljenju in splavljanju). V tem primeru se mora strokovno mnenje o dovoljenju plavljenja ali splavljanja na vsak način še pred izdajo odločbe priobčiti vsem prizadetim strankam, da morejo podati svoje pripombe.

Na lokalni komisijski ogled je treba pozvati:

1. vse prizadete prosilce, eventualno tudi dosedanje koncesionarje, kakor tudi eventualne prizadete lastnike privatnih vod;

2. predstavnike vseh direktno ali indirektno prizadetih občin;

3. vse posestnike zemljišč, ki ležé ali ob plavišču samem ali v območju delovanja plavnih naprav, ki se morajo izgraditi;

4. vse ostale prizadete osebe; semkaj spadajo vsi posestniki tistih zgradb, vodnih naprav ali drugih objektov, ki ležé ob plavišču samem ali v območju delovanja plavnih naprav, kakor tudi vsa prizadeta oblastva in vsi drugi organi, ki imajo dolžnost nadzorovati vzdrževanje vodnih naprav, uravnanih cest in drugih vodotokov in slično;

5. potrebno število strokovnjakov, med katerimi mora biti v vsakem oziru eden gozdarski strokovnjak inženjer; ako se pa morajo zgraditi kake plavne naprave na plavišču, tudi en inženjer hidrotehnik. Po zahtevi kake stranke

ali upravnega oblastva se lahko pokličejo tudi izvedenci, ki morajo imeti vse pogoje za izvedeništvo v civilnih pravadah. Vse stroške teh lokalnih ogledov plača prosilec.

Clen 6.

Vodstvo komisijkega ogleda za dajanje dovoljenj.

Ogled se vodi na sledeči način:

Pred začetkom ogleda samega je treba — ako se to ni že zgodilo — vse predložene prošnje preizkusiti, ali obsegajo vse potrebne podatke.

Nepopolne prošnje je treba izpopolniti, zaslšavši prosilca samega; ako je razen tega potrebno tudi potrdilo o faktuinem lastništvu lesa in odkod izvira les, je treba tudi to na primeren način preizkusiti in proveriti.

Nato je treba obhoditi vse posamezne dele plavišča.

O priliki komisijkega ogleda preiščejo komisija, oz. izvedenci in določijo sledeče:

Obče razmere.

1. Obče razmere, ki odločajo o možnosti izdaje dovoljenj za plavljenje in splavljanje. Semkaj spadajo: geografska lega, geološki sestav in velikost usadnega področja, smer, globina, širina in delo plovišča, kamenje, ki ga nosi voda plavišča seboj, struga in bregovi, njihov sestav in njihova tektonika, naravne in umetne zapreke, obstoječe naprave za plavljenje in splavljanje, navadno naraščanje visoke vode, kakor tudi vsi drugi momenti, ki morejo biti važni za plavljenje in splavljanje.

Pri oceni potrebe plavljenja pridejo v poštev razen lege in velikosti gozda, ki ga je treba izkoristiti, še tudi obstoječe izvozne naprave in njihov vpliv na rentabilnost gozdnega gospodarjenja.

Pripravnost vode za plavljenje.

2. Pripravnost vode za plavljenje določenih sortimentov. Posebno je treba preizkusiti, ali ni plavljenje spójeno s tolikimi nevarnostmi, ki se ne morejo odvrniti, ali ne povzroča škode, ki bi je koncesijonar ne mogel plačati, in končno, ali in s kakimi ukrepi bi se mogla ta nevarnost odvrniti in bi se plavljenje, oziroma splavljanje smelo dovoliti.

Ako se smatra, da je plavljenje tehniško mogoče in dopuščeno, je treba preizkusiti, ali je razpoložna voda tolika, da bi se vsa prijavljena količina lesa mogla po tej poti tudi odpraviti v času, ki je na razpolaganje za plavljenje.

Obstoječe pravice do plavišča.

3. Ali se more plavljenje dovoliti z ozirom na že obstoječe druge pravice na isti vodi, potem z ozirom na ribarjenje itd., oziroma kako bi delovalo zaproseno plavljenje na že obstoječe pravice plavljenja (splavljanja), kakor tudi na postavljene naprave na plavišču. — Zlasti je treba preiskati in ustanoviti, ali zaproseno plavljenje (splavljanje) ne bi motilo že dovoljenih plavljenj (splavljanj), ali ne zahteva zaproseno plavljenje odprave že obstoječih naprav, ki so za splošnost večje ali vsaj iste tolike važnosti, ki pa se ne dajo prenesti na druga mesta itd.

Obstoječe in nove plavne naprave.

4. Že obstoječe naprave za plavljenje je treba natančno in vsestransko preizkusiti, ali so pravilne in ali ustrezajo svojemu namenu. Nove naprave za plavljenje

je treba na osnovi predloženih načrtov preizkusiti v konstrukciji sami; potem, ali so pripravne za določeni namen in ali ne bodo nepovoljno vplivale na tok vode, kakor tudi na obstoječe pravice drugih koncesijonarjev.

Za že obstoječe naprave za plavljenje je treba ustanoviti, ali so potrebna kaka popravila ali izpremembe in katere. Za nove plavne naprave je treba ustanoviti, ali zaradi načina njihove konstrukcije ne bo trpelo kake škode delovanje že obstoječih ter uporabljenih naprav, oziroma s katero izpremembo predloženega projekta bi se moglo to nepovoljno delovanje novih naprav odvrniti.

Zaščitne naprave in drugi zaščitni ukrepi.

5. Zaščitne naprave in zaščitni ukrepi, da se zavarujejo bregovi, zgradbe, razne naprave, druge pravice uporabljanja vode, ribarjenja itd.

Naloga izvedencev je, da v vsakem posameznem primeru — strogo vpoštevaje vse razmere, ki pridejo v poštev — ustanove in določijo najpripravnejši zaščitni ukrep.

Že obstoječe zaščitne naprave je treba preizkusiti, ali so še uporabne, in predložiti način popravila, ako je potrebno.

Pri preizkušanju potrebnih zaščitnih naprav se morajo zaslšati tudi želje prizadetih oseb, katerim preti nevarnost od plavljenja. Te želje je treba oceniti in po možnosti uvaževati. Ako se take želje zavrnejo, morajo to izvedenci v vsakem posameznem primeru dobro obrazložiti.

Ako je več interesentov za plavljenje, se morajo oceniti tudi stroški potrebnih zaščitnih naprav, oziroma stroški popravil že obstoječih naprav, da bi se dobila podlaga za določitev in odmero povračila, ki ga morajo plačati drugi interesenti.

Potrebne zaščitne naprave in druge zaščitne ukrepe je treba uvrstiti v poseben spisak, ki obsega točno označbo mesta, vrsto zaščitne naprave, kakor tudi druge podatke o njeni konstrukciji, eventualno pogoje itd.

Razkladišča in pristanišča.

6. Razkladišče za les. Posebno je treba preizkusiti, ali so stalna razkladišča tako položena in urejena, da visoka voda ne more premakniti naloženega lesa, oziroma kateri ukrepi bi bili potrebni, da se prepreči taka možnost.

Pri splavljanju je treba preizkusiti pristanišča in mesta, določena za vezanje splavov, pri čemer je treba vpoštevati, da so ta mesta tako izbrana, da voda ne more odstraniti in odnesti splavov, oziroma še nevezanega lesa.

Z ozirom na varnost plavljenja in možnost, da tudi pozimi pride visoka voda, je nevarno mestoma udomačeno zlaganje lesa pozimi sredi plavišča. Kjer je to udomačeno, je treba ukreniti vse potrebne zaščitne ukrepe. Posebno je treba skrbeti za to, da se v strugi skladišča ne naložijo večje količine lesa, nego jih po doseženi izkušnji more plavna voda brez nevarnosti dvigniti in dalje odnesti.

Povračilo za plavljenje, oziroma uporabo plavišča.

7. Ako je več interesentov za plavljenje (splavljanje) in za postavitev kake naprave za splavljanje, je treba predvsem stremeti, da se interesenti sami prostovoljno sporazumejo s tem, da se po možnosti zadosti željam in

potrebam vseh interesentov. Ako pride do sporazuma, ga je treba vpisati v komisijski zapisnik.

V nasprotnem primeru je treba preizkusiti, ali in pod katerimi pogoji se more vsakemu posameznemu interesentu dodeliti poseben čas za plavljenje z ozirom na priloženo količino lesa, množino vode, ki ostane na razpolaganje, na čas, ki je pripraven za plavljenje, kakor tudi z ozirom na vse druge momente, ki so važni.

Ako to ni mogoče, je treba ustanoviti, kateri interesent mora plaviti maso lesa večje vrednosti, ako so vrednosti enake, kateri interesent plavi dalje, pri novem plavljenju pa, kateri interesent uporabi večjo dolžino plavišča.

Vrednost lesa, ki ga je treba plaviti ali splaviti, se določa po množini posameznih sortimentov in po njihovi kakovosti. Ako les še ni posekan, je treba sortimente in njihovo kakovost oceniti na panju. Vrednost lesa se ocenjuje po krajevnih razmerah.

Kateri interesent plavi dalje, to je treba odrediti na osnovi spisov ali drugih listin, ki jih predložijo stranke.

Dolžina plavišča se določa po situacijskih osnutkih.

Povračilo, ki ga morajo ostali interesenti plačati koncesionarju za plavljenje, je treba določiti po stroških plavljenja, ako bi drugače ne prišlo do sporazuma med strankami.

Med stroške plavljenja je treba vračunati tudi amortizacijske stroške, kakor tudi stroške vzdrževanja postavljenih plavnih in zaščitnih naprav, stroške potrebnega osebja in povprečne stroške povračila, ki ga mora koncesionar plačati.

Te stroške je treba na osnovi količin, ki jih je treba plaviti, spraviti na edinico in potem izračunati povračilo, ki ga morajo ostali interesenti plačati koncesionarju.

Ako bi se ne mogli vsi interesenti naprej sporazumeti, se morajo povračila koncesionarju določiti po dovršenem plavljenju na osnovi dejanskih stroškov.

Na isti način je treba postopati, ako je treba določiti povračilo za uporabo naprav za splavljanje koncesionarju, ako ostali interesenti sami plavijo svoj les.

Ukrepi varnosti plavljenja in splavljanja.

8. Ukrepi varnosti, da se plavljenje izvršuje pravilno in brzo pri nizki vodi, se ne sme plavišče napolniti z velikimi količinami lesa, ki bi pri naglem naraščanju visoke vode mogle biti v veliko škodo za plavljenje samo in za naprave, kakor tudi za vse druge naprave in objekte na plavišču.

Ob ab normalno visoki vodi se v obče ne sme plaviti (splavljati).

Določiti je treba mesto, kje se les meče v plavišča, količino, ki se sme vreči v plavišče, vodostoj, pri katerem se sme še plaviti, kakor tudi ukrepe, da se more les čimprej izvleči iz vode, da bi se razbremenile ustanove za les.

Na ostrih ovinkih plavišča, soteskah, plitvinah in sličnih krajih, kjer se pokaže potreba, se mora določiti izvestno število delavcev s potrebnim orodjem, da morejo takoj odvrniti zastajanje, preprečevanje in kupičenje lesa na enem mestu. Prav tako je treba ob času plavljenja nadzirati in čuvati mostove, zgradbe, kakor tudi vse ostale naprave v vodi. Obehem je treba določiti tudi število delavcev in njihovo mesto vzdolž plavišča samega.

Posebno pažnjo je treba posvetiti spuščanju zajezeno vode iz jezov in izdati za ta namen posebne predpise.

Varščina.

9. Ali bo v konkretnem primeru potrebno predpisati položbo varščine za plavljenje in postavitve naprav, bo treba presoditi o namenu, kakor tudi po vseh ostalih razmerah, ki bi mogle priti v poštev (varnost koncesionarja, da se bo držal stavljenih pogojev).

V vsakem primeru je treba predložiti ustrežajočo višino varščine.

10. Kadar izvedenci preizkusijo in določijo vse, kar je po rečenem važno za plavljenje (splavljanje) in postavitve naprav za splavljanje, morajo rezimirajoč vse, izjaviti, ali se more dovoljenje za plavljenje in postavitve naprav izdati, in formulirati vse pogoje za funkcionarje.

Strokovno mnenje izvedencev se mora priobčiti vsem strankam, eventualno pa ugotoviti tudi v zapisniku.

Clen 7.

Pogoji, po katerih se ne more izdati dovoljenje za plavljenje in splavljanje.

Ako se ni že poprej podelila izključna pravica plavljenja in splavljanja na kaki vodi, je treba praviloma vedno izdati dovoljenje za zaproseno plavljenje (splavljanje) ali za postavitve potrebnih plavnih naprav, seveda s pogoji, prilagojenimi vsakemu posameznemu konkretnemu primeru.

Dovoljenje za plavljenje (splavljanje) in postavitve plavnih naprav se ne sme izdati v naslednjih primerih:

1. Ako je osnovan sum, da bi od takega dovoljenja pretila nevarnost poplav ali nevarnost za vzdrževanje bregov, obstoječih naprav na plavišču, za hudourniške in regulacijske naprave in dela in slično, določene zaščitne naprave in ukrepi pa dajo zadostno jamstvo, da bi se ta nevarnost mogla odvrniti;

2. ako bi zaradi plavljenja (splavljanja) bilo treba odstraniti že obstoječe naprave, ki so za javne potrebe večje ali iste važnosti, pa se ne morejo prenesti na drugo mesto;

3. ako bi plavljenje in plavne naprave delale toliko škodo, da bi je prosilec ne mogel poravnati;

4. ako se zahteva izključna pravica plavljenja (splavljanja).

Clen 8.

Izdajanje dovoljenj za plavljenje in splavljanje za več oseb.

Ako prosi več oseb, ki so v določenem roku izročile svoje prošnje, za dovoljenje plavljenja na istem plavišču ali za gradnjo potrebnih naprav na istem mestu ali v neposredni bližini, jih pozove pristojno upravno oblastvo, ako smatra, da je prošnja za dovoljenje plavljenja osnovana, naj se v določenem roku, ki ne sme biti daljši nego 30 dni, med seboj sporazumejo o skupnem plavljenju (splavljanju) ali o redu plavljenja (splavljanja).

Ako med prosilci v določenem roku ne pride do prostovoljnega sporazuma, potem izda pristojno oblastvo samo odločbo po naslednjih načelih:

Ako je mogoče, se določi vsakemu poseben čas plavljenja. Ako to ni mogoče, se da prvenstvo tistemu, ki ima preje doseženo pravico; potem tistemu, ki bo plaval količino lesa večje vrednosti; ako je vrednost enaka, ima prednost tisti, ki dalje časa plavi; naposled, ako je pla-

višje novo, potem tistemu, kateremu je potrebno plavišče večje dolžine.

Dovoljenja za plavljenje ni treba dati samo enemu prosilcu. Ako kapaciteta plavišča in druge razmere to dopuščajo, se sme samostojno dovoljenje za plavljenje dati vsakemu posameznemu prosilcu ali samo nekaterim izmed njih po gornjih določilih.

Tista oseba, oziroma, ako se je izdalo več samostojnih dovoljenj, vse osebe, katerim se je izdalo dovoljenje za plavljenje, morajo po določilih člena 3. odkupiti les tudi ostalim interesantom na njihovo prošnjo po krajevnih cenah ali ga odpraviti proti primernemu povračilu obenem s svojim lesom.

Ali koncesijonar les odkupi ali samo odpravi, je odvisno edino od medsebojnega sporazuma interesentov.

Ako ne pride do sporazuma, mora koncesijonar, oziroma koncesijonarji (pooblaščenec) odpraviti les tudi drugim interesantom, kolikor jih to ne zadržuje, da plavijo svoj lasten les. Po drugi strani tudi ne sme koncesijonar odlašati s plavljenjem in s tem povzročiti škodo tistim, katerim se dovoljenje plavljenja ni moglo dati; koncesijonar mora vsako priliko plavljenja v polni meri izkoriščati.

Ako se pokaže, da je nemogoče odpraviti les vseh ostalih interesentov, tedaj ima prvenstvo tisti, čegar les je najbližji koncesijonarjevemu lesu.

Dovoljenje za gradnjo plavnih naprav se daje na isti način.

Dovoljenje za postavitev naprav za splavljanje se mora dati vedno samo s pogojem, da pooblaščenec proti primernemu povračilu dovoljuje uporabo svojih naprav vsem tistim osebam, ki že imajo dovoljenje za plavljenje ali ki ga še dobijo na tisti vodi.

Člen 9.

Dolžnost oseb, ki so postavile kake plavne naprave, oziroma lastnika naprave za plavljenje.

Vse nove naprave za plavljenje se morajo tako postaviti in tako urediti, da ne preprečujejo in vsaj ne omogočajo uporabe drugih že obstoječih plavnih naprav ali izvrševanja obstoječih pravic plavljenja. V nasprotnem primeru se niti ne more prositi za dovoljenje za postavitev takih naprav.

Ureditev novih naprav mora ustrezati namenu, kateremu morajo služiti.

Lastnik postavljene naprave za plavljenje mora na zahtevanje novih koncesijonarjev za primerno povračilo dovoljevati njeno uporabo, toda samo toliko, kolikor sam ne bo moten v izkoriščanju postavljene naprave za lastno potrebo.

Lastnik naprav jih mora vzdrževati v popolnoma pravilnem stanju, to je, da po eni strani morejo v polni meri služiti namerjenemu namenu, na drugi strani pa, da ne bi postale vzrok kakih večjih škod.

Ako bi lastnik postavljene naprave ne hotel te naprave tudi po uporabi, to je po plavljenju svojega lesa, vzdrževati v dobrem stanju, jo mora ali prodati ali dati v zakup tistemu, kateremu je potrebna; ali pa jo je naposled popolnoma odstraniti, ako ni več potrebna, strogo vpoštevaje posledice.

S kupom ali zakupom naprav za plavljenje še ne doseže kupec ali zakupnik tudi pravice za plavljenje lesa, temveč mora za dovoljenje plavljenja prositi po predpisih tega pravilnika.

Odstraniti sme kupec svoje naprave za plavljenje samo tedaj, ako niso več potrebne; toda ako je ta naprava potrebna drugim interesantom, je ne sme lastnik odstraniti, niti na njej narediti kakih izprememb, ki bi drugim interesantom onemogočale plavljenje ali splavljanje.

Ako naprava za plavljenje ni več potrebna niti enemu interesantu, jo sme lastnik odstraniti, ako se s tem ne izpremeni tok vode, vodostoj in bregovi, temveč vzpostavi stanje, ki je bilo pred postavitvijo plavne naprave, oziroma ako ostane stanje isto, kakor ob času plavljenja.

Način, kako se morajo odstraniti nepotrebne naprave za plavljenje, določi obče upravno oblastvo. Ako je treba, izvede obče upravno oblastvo predhodno komisijski ogled na licu mesta. Izmed strokovnjakov se morajo v komisijo poklicati po eden gozdarski strokovnjak in en inženir hidrotehnik.

Člen 10.

Zaščitni ukrepi.

Vsak koncesijonar mora bregove plavišča, zgradbe in druge naprave na plavišču, ako jim preti nevarnost od plavljenja, zavarovati z zaščitnimi napravami, kolikor smatra to obče upravno oblastvo prve stopnje za svoje področje za potrebno.

Prav tako mora koncesijonar sorazmerno nositi stroške za postavitev tistih zaščitnih naprav, ki pač v prvi vrsti služijo za to, da se preprečijo škode od razdiralnega delovanja vode vobče, ki pa so pripravne, da obenem odvrnejo tudi škode od plavljenja.

Ti zaščitni ukrepi se ne nanašajo samo na nova dovoljenja, temveč so obvezni tudi za koncesijonarje po starih dovoljenjih.

Koncesijonar mora razen tega ves čas trajanja dovoljenja tudi vzdrževati vse zaščitne naprave, ki jih mora postaviti.

Kakšne zaščitne naprave je treba postaviti v vsakem posameznem primeru, je odvisno od stvarnih razmer. To oceni in predpiše pristojno obče upravno oblastvo za svoje področje, zaslišavši strokovnjake in prizadete osebe.

Obče upravno oblastvo more koncesijonarju predpisati vse ukrepe, ki so po strokovnem mnenju izvedencev pripravne in potrebne, da zaščitijo tujo imovino pred poškodbami, oziroma da zavarujejo z gozdno-policijskega stališča pravilno plavljenje in splavljanje.

Člen 11.

Povračila.

Vsak koncesijonar mora v polni meri povrniti škode, ki jih je brez vsakega dvoma povzročilo plavljenje ali splavljanje, všteti tiste škode, ki so nastale kljub vsem zaščitnim ukrepom.

Škode, ki niso nastale samo od plavljenja, morajo sorazmerno poravnati tako koncesijonar kakor oškodovanci, ako pa se to razmerje ne da ustanoviti, morata oba poravnati škodo po polovici.

Za tiste škode pa, ki bi nastale tudi brez plavljenja, ne more biti odgovoren koncesijonar.

Koncesijonar mora poravnati ne samo škodo, ki se je naredila na plavišču samem, temveč tudi vsi tisto škodo, ki jo je plavljenje povzročilo izven plavišča samega, n. pr. škode, ki jih naredi les, ki je ušel, kadar se zrušijo razne vrste naprav, ali ki ga ob času poplave dvigne voda z razkladišča in slično.

Ako je na enem plavišču več samostalnih koncesionarjev, tedaj mora vsak koncesionar poravnati tisto škodo, ki jo je sam naredil. Samo v izjemnih primerih, kadar se ne da brezdvomno ugotoviti, kateri koncesionar je naredil škodo, ali ako je dana možnost, da so vsi ali da je več koncesionarjev naredilo to škodo, more obče upravno oblastvo predpisati, da vsi koncesionarji solidarno poravnajo to škodo.

Obče upravno oblastvo prve stopnje mora skušati, da v primeru, ako trpi posamezne naprave pogostejše škodo od plavljenja, sklene koncesionar po možnosti s posestniki teh naprav sporazum za povprečni prispevek za eventualna popravila ali kake druge gradbe.

Člen 12.

Posebna določila v zmislu obstoječih zakonov.

Ako se pokaže potreba, da se pri dajanju dovoljenja za plavljenje ali postavitev naprav na plavljenje izdajo kaka posebna določila, ki se nanašajo na vode, uporabljene za kake vodne naprave, se morejo izdati ta določila, toda samo držé se obstoječih zakonitih predpisov, izdanih za ta namen.

Člen 13.

Trajanje dovoljenja.

Niti eno dovoljenje za plavljenje ali za postavitev naprav se ne more izdati za daljši čas nego za 20 let. Kadar se odmerja nova dovoljenja, odločajo potrebe interesentov, kakor tudi amortizacija porabljenih stroškov za naprave.

Na vsa dovoljenja za plavljenje, izdana pred zakonom o gozdih, bodisi na določeni, bodisi na neomejen čas, ki pa so tudi dalje v veljavi, se uporabljajo določila in predpisi teh pogojev za plavljenje in splavljanje in se jim morajo prilagoditi v roku 3 let.

Člen 14.

Pogoji plavljenja, oziroma plavnih naprav.

O priliki, ko se izda dovoljenje za plavljenje, je treba predpisati vse ukrepe, ki so v konkretnem primeru potrebni in pripravi, da se po možnosti zagotovi varnost oseb in imovine in da se omogoči pravilno plavljenje.

Oblastva si morajo v izdanih dovoljenjih pridržati pravico, da po potrebi revidirajo izdano dovoljenje, bodisi da ga izpopolne ali izpremenijo, ako bi predpisani pogoji ne bili zadostni, da bi zagotovili pravilno plavljenje, kakor tudi varnost javnih in privatnih interesov; potem, ako bi bilo kasneje treba izvesti zgradbo ali regulacijo plavišča, oziroma da v primeru regulacije in zgradbe plavišča plavljenje omejijo ali popolnoma ukinejo; v vseh teh in sličnih primerih pooblaščenec nima pravic zahtevati kakršnegakoli povračila škode.

Za zavarovanje pravilnega plavljenja morajo po pravilu veljati naslednji pogoji:

1. Predpis službene kolavdacije novopostavljenih in popravljenih plavnih in zaščitnih naprav še pred začetkom plavljenja, za kar mora pooblaščenec pravočasno zaprositi.

Da more pooblaščenec dovoljno priliko popolnoma izkoristiti, se mu sme dovoliti, da začne s plavljenjem tudi pred kolavdacijo, toda s to pripombo, da ostane v polnem obsegu odgovoren za vse škode, ki bi mogle

nastati za primer, da ureditev omenjenih naprav ne bi ustrezala svojemu namenu.

2. Predpis pravočasne prijave občemu upravnemu oblastvu, kdaj se začne plavljenje, da more oblastvo odrediti pregled plavnih zaščitnih naprav.

3. Določitev, v kateri dobi leta se mora začeti plavljenje in do kdaj se mora dovršiti; ako se izda dovoljenje za vezano in nevezano plavljenje na istem plavišču, se sme v primeru potrebe za eno in za drugo plavljenje določiti poseben čas.

4. Določitev količine, ki se sme v enem dnevu plaviti, kakor tudi ukrepi, ki jih je treba ukreniti, da se razne konstrukcije naprav za les pravočasno razbremeni. Po razmerah bo potrebno določiti maksimalno količino lesa, s katero se smejo obremeniti razne naprave tako, da se mora prekiniti z nadaljnim metanjem lesa v vodo, čim se ta količina doseže.

5. Obveza koncesionarjev, da se na pripravnih mestih postavijo vodomeri z označbo najvišjega in najnižjega vodostaja, kdaj se sme plaviti.

Prepoved dalje metati les v plavišče, kadar se struga plavišča zabije z večjimi količinami lesa, dotlej, dokler se plavišče popolnoma ne očisti, kakor tudi prepoved plavljenja za čas visoke vode in ponoči.

6. Izdaja vseh potrebnih odredb za položaj razklatišč, zlaganje lesa na njih in za zavarovanje in vezanje lesa, da ga niti visoke vode ne morejo dvigniti z mesta. Les več lastnikov je treba tako obeležiti, da se mu more lastnik vedno in nedvomno ugotoviti.

7. Prepoved naglega spuščanja zajezeno vode iz jezov. Ako je več jezov, je treba predpisati, v katerem redu se morajo odpirati.

8. Določila, pri katerem vodostaju zajezeno vode se sme odpirati posamezni jez, kakor tudi določila, da smejo zajezeno vode samo podnevi teči skozi vasi. Jezovi morajo imeti vodomere za motrenje vodostaja zajezeno vode.

9. Določila o signalizaciji začetka plavljenja za vse vasi in kraje, skozi katere se plavi, kakor tudi organizacija ustrezajoče obvestilne službe na posameznih delih zaradi pravilnega in varnega plavljenja. Obvestilna služba je posebne važnosti za čas naglega prihoda visokih vod.

10. Obveza koncesionarja, da postavi posebno upravo za plavljenje in nadzorno osebje, kateremu so krajevne razmere dobro znane; nadalje da postavi zadostno število delavcev zdolž plavišča. Tem delavcem je odrediti mesto na plavišču.

11. Predpis, da se vodi točni račun, koliko lesa se je vrglo v vodo in koliko se ga je že potegnilo iz vode.

12. Obveza koncesionarja, da izvrši naknadno plavljenje, da izvleče potonjeni les in očisti plavišče. Nadalje določila o zlaganju potunolega in izdelanega lesa vzdolž plavišča ter otvoritev naprav za les ter o zapiranju naprav po dovršenem plavljenju itd.

Za splavljanje se morejo predpisati še ti pogoji, ako se uporabljajo zajezeno vode:

13. Določitev maksimalne širine posameznih kosov splavov, kakor tudi maksimalno število kosov, ki se morejo povezati v eden splav. Istotako je treba določiti število kosov, ki se morejo povezati v eden splav. Istotako je treba določiti število splavarjev za posamezni kos, oziroma za celi splav; nadalje, da se morajo uporabljati samo večji splavarji, ki dobro poznajo krajevne razmere. Prepoved plavljenja ponoči.

14. Izdaja podrobnejših določil o vezanju lesa in o krajih, kjer se morajo splavi vezati.

15. Obveza koncesionarja, da izda prvaku vsakega splava propustnico (spremnico), v kateri mora biti zapisano ime lastnika in ime prvaka splava, razkladišče in kubična vsebina, oziroma število lesa na splavu.

16. Določitev presledka, ki se ga je treba držati med posameznimi splavi, oziroma časa, po katerem se smejo spuščati posamezni splavi.

17. Izdaja natančnejših določil o pristaniščih za splave, o vezanju splavov v pristaniščih, o pristajanju splavov na bregovih izven pristanišča v primeru nujne potrebe itd.

V dovoljenja se morejo vpisati tudi drugi pogoji, ki izvirajo iz občil določil o plavljenju, da se krepkeje poudarijo n. pr. obveza o vzdrževanju plavnih in zaščitnih naprav, o plačilu povračila, o prijavi dovršenega plavljenja, prepoved prenašanja dovoljenja na tretje osebe brez odobrenja oblastva in slično.

V dovoljenje ni treba vpisati takih pogojev, ki se ne morejo izpolnjevati, kakor tudi ne takih, ki zmanjšujejo možnost kontrole.

Pogoji, predpisani in odobreni od pristojnih oblastev, se ne morejo izpreminjati s privatnim sporazumom.

Dovoljenj, ki so jih odobrila nižja oblastva za daljši čas nego za tri leta, ne morejo izpremeniti višja oblastva, tudi ako bi te izpremembe trajale manj nego tri leta.

Člen 15.

Določitev varščine za izpolnjevanje predpisanih pogojev.

Ako razmere to zahtevajo, more obče upravno oblastvo koncesionarju z odločbo naložiti obvezo, da položi zadostno varščino in da samo plavljenje, oziroma postavitve plavnih naprav veže za predhodno položitev varščine.

Prav tako si more upravno oblastvo pridržati pravico, da višino varščine določi tudi pozneje ali da varščino pozneje poviša po potrebi.

Varščina služi v prvi vrsti za zavarovanje plačila povračil, kakor tudi zavarovanje, da bo koncesionar izpolnjeval vse predpisane pogoje. Varščina lahko služi tudi za začasno poravnavo stroškov za postavitve nujno in neobhodno potrebnih zaščitnih naprav.

Višino varščine, ki jo mora koncesionar za ves čas trajanja dovoljenja vedno vzdrževati na isti višini, določi obče upravno oblastvo po svojem preudarku, zaslišavši prizadete osebe in izvedence.

Člen 16.

Izdajanje dovoljenj in njihova vsebina.

Na osnovi razloženega strokovnega mnenja in predlogov komisije ter z ozirom na posebne potrebe in predpise, ki morda veljajo ali so potrebni za dotični vodotok, kakor tudi z ozirom na vse druge razmere, ki bi mogle biti važne, izda pristojno upravno oblastvo dovoljenje in obenem predpiše vse potrebne ukrepe za plavljenje, oziroma za postavitve naprav za plavljenje ali pa prošnjo z obrazložbo zavrne. Izdana odločba se mora dostaviti istočasno vsem interesentom.

Vsako dovoljenje mora obsegati:

1. Ime osebe, kateri se izda dovoljenje. Ako je več interesentov, dovoljenje pa se je moglo izdati samo eni osebi, se mora v dovoljenju nedvomno jasno označiti razmerje med koncesionarjem in drugimi interesenti, njihove pravice in dolžnosti;

2. točno označbo plavišča, oziroma ako je več pritokov, označbo vseh delov. Mesta, kjer se začne plavljenje v vsakem posameznem delu in kjer se dovršuje, je treba točno določiti. Dolžino vsakega dela je treba označiti v kilometrih;

3. označbo vrste lesa, sortimentov in način, kako se plavi v vsakem posameznem delu, ali vezano ali prosto. Nadalje je treba naznačiti dimenzije posameznih sortimentov, znake (žige) na lesu, količino lesa, ki se sme letno plaviti, in sicer lastnega lesa koncesionarja, kakor tudi lesa ostalih interesentov;

4. trajanje dovoljenja z označbo datuma, kdaj začenja in kdaj poteče;

5. višino varščine, ako smatra obče upravno oblastvo za potrebno, da predpiše položbo varščine. Izrečno je treba navesti, za kateri namen in na kak način se sme varščina uporabiti;

6. pogoje, po katerih se mora vršiti plavljenje, oziroma postaviti naprave;

7. oblastvo, ki mora kolavdirati izvršena dela pred začetkom plavljenja, oziroma splavljanja;

8. oblastvo, ki bo stalno nadziralo plavljenje (splavljanje), kakor tudi stanje vodnih gradb in vseh naprav.

Člen 17.

Ostala določila.

Prehod delavcev čez tuje zemljišče vdolž plavišča.

Lastniki zemljišč ob plavišču morajo dovoliti delavcem, ki so zaposleni pri plavljenju, da svobodno prehajajo čez njihovo posestvo in da čez ta zemljišča v primeru potrebe potegnejo les, ki je potonil, oziroma, da ga zložijo začasno na tujem zemljišču.

Koncesionar mora oškodovanim lastnikom plačati polno povračilo za storjeno škodo.

O nastalih sporih o priliki prehoda čez tuje zemljišče ali o višini povračila odloča obče upravno oblastvo, zaslišavši izvedence, ako bi med strankami ne prišlo do sporazuma.

Člen 18.

Ugotovitev s plavljenjem povzročenih škod.

Rok prijave.

Vsak koncesionar plavljenja mora občemu upravnemu oblastvu takoj javiti dovršitev vsakega posameznega plavljenja in splavljanja. Oblastvo razglasi takoj dovršitev plavljenja in splavljanja s tem, da morajo oškodovanci v roku 14 dni prijaviti vse svoje eventualne zahteve za povračilo škode.

Po preteku roka 14 dni, določenega za prijavo povračila škode, mora obče upravno oblastvo odrediti, da se po možnosti čimprej izvedejo potrebni ogledi, da bi posamezne stranke ne bile oškodovane.

Ako je na enem plavišču več koncesionarjev in ako so posamezni koncesionarji, izkoriščujoč ugodni čas za plavljenje, plavili tako hitro drug za drugim, da še pred iztekom določenega roka za prijavo škode, ki jo je povzročil prvi koncesionar, plavi že drugi koncesionar svoj les, se ne morejo izvidi izvesti po vsakem posameznem plavljenju, temveč se ogled mora izvršiti šele po dovršitvi celega plavljenja, oziroma splavljanja.

V takih primerih mora obče upravno oblastvo skuhati, da pride med koncesionarji do prostovoljnega sporazuma po enkratnem izvidu škode. Ako ne pride do sporazuma, predpiše obče upravno oblastvo, da koncesionarji solidarno plačajo vse povračilo po količini plavljenega, oziroma splavljanega lesa.

Ako se plavišče razteza čez več srezov, se mora prijava o dovršenem plavljenju predložiti občemu upravnemu oblastvu vsakega posameznega sreza.

Oškodovanci prijavljajo svoje škode pri občem upravnem oblastvu, v čigar področju je škoda storjena. To velja tudi za tiste škode, ki so izven plavišča.

Ogledi o škodah se morajo izvesti komisijsko v navzočnosti izvedencev in prizadetih oseb.

Člen 19.

Napotilo strank k sodišču zaradi povračila.

Ako prizadeti niso sporazumni z oceno izvedencev o vrednosti lesnega materiala, ki ga je treba plaviti in o odmerjenem povračilu za prevzeto plavljenje lesa ostalih interesentov od strani koncesionarja, oziroma za uporabo plavnih naprav koncesionarja od strani ostalih koncesionarjev, kakor tudi o povračilih za storjene škode ali o varščini ali ako se ne more priti do sporazuma, zavaruje upravno oblastvo ugotovljene vsote, stranke pa napoti na sodišče.

Člen 20.

Kazni.

Ako se ne izpolnjujejo določila in predpisi o plavljenju in napravah za splavljanje, kaznuje to obče upravno oblastvo po predpisu člena 69. zakona o notranji upravi.

Razen kazni morajo krivci poravnati tudi vso storjeno škodo.

Člen 21.

Pomoč upravnih oblastev pri zbiranju razneženega lesa.

Obča upravna oblastva morajo koncesionarjem, kakor tudi drugim interesentom pomagati, da pridejo zopet do svojega lesa, ako ga je voda raznesla.

Obče upravno oblastvo mora lastnikom tujih zemljišč odrediti, da povrnejo razneseni les lastnikom, oziroma da dovolijo prehod čez svoje zemljišče, zbiranje in zlaganje lesa na tem zemljišču, kakor tudi izvoz čez njega itd., vse to pa proti povračilu storjenih škod.

Člen 22.

Dovoljenja za splavljanje na plovnih rekah.

Dovoljenje za splavljanje na plovnih rekah se izdaja po določilih ministrstva za promet ter se temu primerno gornja določila ne našajo na splavljanje po plovnih rekah.

Člen 23.

Ta pravilnik stopi v veljavo z dnem razglasitve v »Službenih novinah«.

Minister za gozde in rudnike
Dr. Korošec s. r.

250.

Na podstavi člena 25. zakona z dne 16. februarja 1929., s katerim se uveljavljajo in uvajajo kazenski zakonik, zakonik o sodnem kazenskem postopku in zakon o izvrševanju kazni na svobodi predpisujem

Pravilnik

o prehrani gojencev v državnih zavodih za vzgajanje mlajših maloletnikov.*

Obča določila o prehrani.

Člen 1.

Gojenci vseh državnih zavodov za vzgajanje mlajših maloletnikov se hranijo po pravilu na državne stroške.

Člen 2.

V hrano gojencev spadajo: kruh, meso, prikuha, zelenjava, začimbe, sol, mleko in mlečni proizvodi, jajca, sadje itd.

Člen 3.

Hrana za gojence mora biti srednja meščanska hrana s takimi in tolikimi sestavinami, kakršne in kolikršne so po rezultatih znanstva in izkustva potrebne za pravilni telesni razvoj, vzdrževanje zdravja in delovne sile gojencev. Razen tega mora biti hrana raznovrstna, da se enoličnost hrane ne upira gojencem.

Člen 4.

Upravnik ali njegov namestnik in zavodski zdravnik mora vsak dan vršiti nadzorstvo v kuhinji in se uveriti, ali se hrana pravilno pripravlja in ali je okusna in zadostna.

Člen 5.

Gojenci dobivajo hrano v naravi, kadar pa potujejo, se jim izdaja namesto hrane tolika vsota denarja, ki ustreza potnim razmeram. Ako potujejo gojenci v skupinah v vzgojne in poučne namene, se jim izdaja hrana na stroške zavoda po razmerah potovanja in preudarku upravnika zavoda.

Člen 6.

Hrana se izdaja gojencem v treh obrokih: jutranji obrok (zajutrek), opoldne (obed) in večerni obrok (večerja). Po potrebi in zdravnikovem predlogu se more uvesti tudi južina ob 4. uri popoldne.

Člen 7.

Hrana more biti po kakovosti mesna ali postna, po količini pa redna ali pomnožena.

Člen 8.

Postni dnevi so vsaka sreda in petek, Križev dan (dne 18. januarja in dne 26. septembra), prva in zadnja nedelja božičnega in velikonočnega posta. Ob postnih

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 20. oktobra 1930., št. 240/LXXXIV/510.

dneh se začinja jed z oljem. Štiri dneve pred obhajilom, na 1. dan in veliki petek brez olja.

Vsi ostali dnevi so mesni (z mastjo in mesom).

Člen 9.

Pomnoženi obrok se daje dva božična dneva, veliko-nočna, binkoštna dneva, na svetega Save dan, na pustni dan, Jurjev dan in na dan letnih izpitov. Pomnoženi obrok sestoji iz dvojne porcije mesa z dodatkom močnate jedi in po možnosti sadja. Na Veliko noč se daje tudi po eno jajce na obrok.

Člen 10.

Iz vzgojnih razlogov praznujejo vsi gojenci pravoslavne in rimsko-katoliške veroizpovedi skupno velike praznike.

Člen 11.

Ako so v zavodu gojenci mohamedanske in židovske veroizpovedi, potem se po možnosti pripravljajo jedila zanje tako, kakor se pripravljajo v dotični (mohamedanski ali židovski) kuhinji.

Vrste hrane za gojence.

Člen 12.

Z ozirom na telesni sestav in druge zdravstvene razmere gojencev se deli hrana v tri vrste:

1. hrana za zdrave gojence;
2. hrana za slabe in bolehe gojence;
3. hrana za bolne gojence.

Člen 13.

Katero vrsto hrane in za kateri čas dobiva posamezni gojenec, določa upravnik zavoda na predlog zavodovega zdravnika.

Tabela hrane (količine obrokov posameznih predmetov prehrane).

Člen 14.

Redni dnevni obrok (zajutrek, obed in večerja in južina, ako se daje) za zdrave gojence ob mesnih dneh je:

1. Kruha: za osebe do 18 let starosti 750 g, za osebe, starejše od 18 let, ali po zdravnikovem odobrenju do 1000 g.

2. Mesa: za osebe do 18 let starosti 200 g, za osebe, starejše od 18 let, po zdravnikovem predlogu do 400 g.

Namesto svežega mesa se lahko da konservirano meso (suho meso, pastrma), slanina z mesom (ali slanina) po 100 gramov.

3. Prikuhe: prikuha je lahko suha ali zelena. Suha prikuha: fižol, grah, leča, riž 200 gramov. Zelena prikuha: stročji fižol, zeleni grah, zelje, krompir, paradižnik, buče, ohrovt, v času od 1. aprila do 1. novembra 700 gramov, v času od 1. novembra do 1. aprila 800 gramov.

Uporaba prikuhe se razumeva tako, da se sme uporabiti ena prikuha (suha ali zelena) v naprej določeni količini po 200, oziroma 700 ali 800 gramov. Sme se uporabiti po potrebi tudi več vrst prikuhe, toda tako, da znaša njihova vsota 200 gramov v suhem ali 700 (800 gramov) v zelenem stanju ali polovico suhega (100 gramov) in polovica zelenega (350 oziroma 400 gramov po zimi) prikuhe.

Kadar se vzame vkuhani paradižnik kot prikuha, se daje 350 gramov.

4. Praženja, v katero spada: masti 50 g, čebule 50 g, moke za praženje 50 g, rdeče paprike 2 grama.

5. Začimbe, v katero spada: sol 20 gramov, zelena (s korenčkom brutto) 50 gramov, poper (nagelnove žbice, kapare, lovor, česenj) se dajejo po potrebi, ker se za celokupni obči obrok ne potrebuje več nego po nekoliko desetlin grama.

6. Sladkorja 25 gramov.

7. Jaje po potrebi (v vrstah jedil, na 5 oseb 1 jajce).

8. Mleka (po možnosti za zajutrek) do 300 gramov.

Člen 15.

Redni obrok hrane za zdrave gojence ob postnih dneh:

1. kruha kakor ob mesnih dneh;
2. brez mesa;
3. prikuhe isto kakor ob mesnih dneh;
4. prežganje isto kakor ob mesnih dneh, samo brez masti, temveč z oljem po 50 gramov, 4 dni pred obhajilom pa tudi brez olja;
5. čaj za zajutrek po 1 gram;
6. kave namesto čaja (narejene na francoski način) 16 gramov.

Člen 16.

Od časa do časa se dobiva:

1. Salata: ob sredah in petkih k fižolu, ob nedeljah in praznikih k pečenki (zelena solata, paradižnik, vložena paprika, presno ali kislo zelje, kumare) po 200 g.

2. Sadje sveže ali kompot po 200 g. Sadje se daje po možnosti ob sredah in petkih in ob dneh s pomnoženim obrokom (Božič, Velika noč, Binkošti, dan slave).

3. Potica (močnata jed) se daje ob nedeljah in ob dneh s pomnoženim obrokom. Za potice se daje moke po 100 gramov, mleka po 50 gramov, eno jajce na pet oseb in 50 gramov dodatka za polnitev (marmelade, sadja ali drugo).

4. Kislo mleko k naslednjim jedem: kapami, stročjem fižolu, napolnjenim bučam, sarmi od listov vinske trte po 50 g.

5. Dovoljuje se, da se po možnosti od časa do časa namesto obroka mesa daje ista količina sira, namesto suhe prikuhe pa ista količina močnate jedi (rezancev, makaronov).

Člen 17.

Hrano za slabe in bolehe gojence določa po količini in po vrsti upravnik zavoda na predlog zavodovega zdravnika.

Člen 18.

Hrano za bolne gojence določa po vrsti in količini upravnik zavoda na predlog zavodovega zdravnika.

Dnevni obroki.

Člen 19.

Za jutrnji obrok (zajutrek) se daje prežgana juha ali po možnosti mleko. Ob postnih dneh se daje čaj ali kava (narejena na francoski način).

Za obed se daje juha z govedino in ena jed z mesom. H govedini se lahko dá zelena ali kaka omaka. Ob

praznikih se dajejo potice (močnate jedi). Ob dneh s pomnoženim obrokom po možnosti sadje. Ob postnih dneh brez mesa in masti.

Za večerjo se daje ena jed z mesom. Ob sredah in petkih po možnosti tudi sadje (najbolje suhe slive za večerjo).

Jedilni list

Člen 20.

Jedilni list sestavlja upravnik in zdravnik zavoda v sporazumu z vzgojitelji.

Iz prejetega dnevnega obroka se kombinira jed. Naravno, da se v sezoni enega predmeta (n. pr. stročjega fižola, špinacije, buč, graha itd.) kupuje in troši najčesteje ta predmet.

Uslužbenci na hrani v zavodu.

Člen 21.

Po isti sprednji tabeli se prireja in izdaja hrana tudi za vse uslužbence, ki imajo na to pravico (čl. 36. uredbe št. 39380 z dne 24. aprila 1930).

Z učenci jedó obvezno tudi neoženjeni vzgojitelji, po možnosti v isti jedilnici tudi ostali neoženjeni uslužbenci, ki stanujejo v zavodu.

Člen 22.

Dovoljuje se, da si ti uslužbenci osnujejo svojo menažo, v katero vnašajo dobljene obroke po tej tabeli. Ako pa želijo svojo prehrano še poboljšati, smejo to storiti iz svojih sredstev. Za te ločene nabave skrbi eden izmed članov menaže, ki ga izberejo ostali člani po sporazumu.

Člen 23.

Oženjenim uslužbencem se izdaja obrok po tej tabeli in oni smejo prirejati hrano ločeno v svojem stanovanju.

Člen 24.

Vsaka uporaba alkohola v kuhinjah in jedilnicah zavoda se prepoveduje.

Člen 25.

Dovoljuje se iz vzgojnih razlogov, da so pri skupnih obedih z učenci od časa do časa tudi povabljeni ali slučajni ugledni gosti, kakor člani odbora doma, sodnik za maloletnike, člani občinskega zastopa, duhovniki, predstavniki človekoljubnih, sportnih in kulturnih ustanov in društev. Za ta obrok se številčno stanje za obroke poveča za toliko število, kolikor je gostov. Za take goste se daje pomnoženi obrok.

Zdravljenje in popravljanje zob.

Člen 26.

V vsakem zavodu za mlajše maloletnike se ustanovi pri zavodovi ambulanci odsek za zdravljenje in plombaranje zob gojencev.

Člen 27.

Zdravljenje, izdiranje in popravljanje zob z navadnimi plombami se vrši brezplačno na državne stroške. Vsak gojenec pa sme na svoje stroške plombarati zobe

tudi z dragimi kovinami, srebrom, zlatom itd., kakor tudi nameščati kronice in mostove. V ta namen se pozove na zahtevanej in na stroške gojencev, oziroma njegovih roditeljev ali skrbnikov njihove imovine specialist za zdravljenje in popravljanje zob, ako bi zavodov zdravnik ne mogel izvršiti takih popravil.

Sklepna odredba.

Člen 28.

Ta pravilnik stopi v veljavo in dobi obvezno moč od dne razglasitve v »Službenih novinah«; od tega dne prestanejo veljati vse prejšnje naredbe in predpisi, ki bi nasprotovali določilom tega pravilnika.

Št. 97.322 — Beograd, dne 10. oktobra 1930.

Minister pravde:

Dr. M. Srškić s. r.

251.

Disciplinski senat

za zdravnike pri ministrstvu za socialno politiko in narodno zdravje.*

Ker je gospod minister pravde z odločbo št. 78.785 z dne 27. avgusta 1930. odredil enega kasacijskega sodnika za predsednika, drugega pa za njegovega namestnika in je gospod minister za socialno politiko in narodno zdravje imenoval enega uradnika svojega ministrstva za člana in drugega za njegovega namestnika in ker so zdravniške zbornice priposlale spisek svojih delegatov, iz katerih se mora sestaviti disciplinski senat za zdravnike — je gospod minister za socialno politiko in narodno zdravje na podstavi členov 71. in 72. uredbe o zdravniških zbornicah s svojo odločbo z dne 27. avgusta 1930., S. št. 18.490 določil sestavo disciplinskega senata za zdravnike pri ministrstvu za socialno politiko in narodno zdravje za leta 1930./32., kakor sledi:

Predsednik Andra D. Dinić, kasacijski sodnik.

Njegov namestnik Rade Spasić, kasacijski sodnik.

Člani: 1. Dr. Vladimir Katičić, načelnik sanitetskega oddelka ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje. Njegov namestnik: Dr. Ivan Kun, šef higienškega odseka istega ministrstva.

2. Dr. Hamdija Karamehmedović, šef oddelka za nalezljive bolezni bolnice v Sarajevu.

3. Dr. Dragoljub Djordjević, načelnik ministrstva za narodno zdravje v pokoj.

4. Dr. Josip Benčević, šef kirurškega oddelka bolnice v Slavonskem Brodu.

5. Dr. Jerko Maknedo, šef tuberkoloznega dispensarja v Sibeniku.

6. Dr. Pavel Avramović, policijski zdravnik v Ljubljani.

Namestniki poslednjih pet:

1. Dr. Sava Nedeljković, mestni fizik v Zemunu.

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 12. septembra 1930, št. 208/4XXIII/448.

2. Dr. Milan Popović, sreski zdravnik v pokoju v Starem Bečkereku.

3. Dr. Franjo Rajski, sreski zdravnik v Djurdjevcu.

4. Dr. Filip Lazarević, praktični zdravnik v Kotoru.

5. Dr. Anton Klasine s Pragerskega.

S. štev. 18.490 — iz ministarstva za socialno politiko in narodno zdravje, dne 2. septembra 1930.

252.

Odločba

g. ministra za finance o uravnavi postopka za likvidacijo državnih obvez iz proračunskega leta 1929./1930.*

Gospod minister za finance je pod št. 120.900-II z dne 16. septembra 1930 izvolil izdati odločbo naslednje vsebine:

»Po moji odločbi št. 50400-II z dne 8. aprila 1930, je oddelek državnega računovodstva in proračuna zbral od vseh državnih pristojnih oblastev in ustanov podatke o neporavnanih državnih obvezah iz prejšnjih let, narejenih do 31. dne marca 1929.

Po teh podatkih znašajo te obveze — ne upoštevaje prijavljenih obvez posameznih državnih pristojnih oblastev nasproti drugim državnim pristojnim oblastvom in sicer:

1. Angažiranje skladno členu 60. zakona o državnem računovodstvu 123.370.262/33 Din.

2. Brez pogoja iz člena 60. zakona o državnem računovodstvu 94.525.293/07 dinarjev.

Da bi se pristopilo k likvidaciji teh neporavnanih državnih obvez, predpisujem na podstavi § 7. finančnega zakona za leta 1930/31. naslednji postopek:

I.

Gledé vseh tistih državnih izdatkov, ki so angažirani v teku enega proračunskega leta pravilno in skladno s členom 60. zakona o državnem računovodstvu, pa se niso mogli izvršiti iz kakršnihkoli razlogov v določenih rokih računkega leta, odobravam, da smejo pristojni naredbodavci I. stopnje izdajati naredbe za njihovo izplačilo in to samo pri pristojnih blagajnicah. Naredbodavci I. stopnje kakor tudi starešine avtonomnih ustanov, pri katerih so specialna računovodstva in blagajnice, izdajajo naredbe, oziroma naloge za izplačilo teh obvez pri svojih podrejenih blagajnicah iz svojih sredstev.

Ti naredbodavci ne morejo te svoje naredbodavne pravice prenesti na podrejene organe, temveč jo obdržé zase, da bi se s koncentriranjem tega posla v dotičnem resoru-odseku računovodstva, — vodila točna evidenca o teh obvezah in da bi bilo mogoče izogniti se eventualni nepravilnosti glede njih izplačil.

Ti izdatki so morajo izplačevati po uradnih likvidnih dokumentih. Preden se izda naredba-nalog za izplačilo, postavi odsek računovodstva na dokumentih potr-

dilo — vizum — da je po dotični partiji in poziciji na razpolaganje nepotrošeni kredit in koliko.

Za to ugotovitev prihranka po posameznih proračunskih partijah in pozicijah, na katerih breme bi se moralo svoječasno izvršiti izplačilo dotične obveze, je merodajen sklepni račun za dotično proračunsko dobo; za primera, kjer sklepni račun še ni sklenjen, služi naredbodavcem kot merilo za ta namen kontrolnik kreditov, ki ga je vodil odsek računovodstva.

V naredbah-nalogih za izplačilo, ki jih sopodpisujejo šefi odsekov računovodstva, se naznači poleg elementov, določenih v členu 40. pravilnika za delo odsekov računovodstva pri ministrstvih in o računovodni službi pri naredbodavcih, namesto proračunskega leta, partije in pozicije, da se izplačilo dotične obveze mora izvršiti na breme računa državnih obvez iz prejšnjih let — po § 9., točka 1., finančnega zakona za leto 1930/31.

Ker obstoje po proračunu za leto 1928./29. postranska računovodstva in blagajnice, so tudi za obveze teh ustanov za to leto naredbodavci pristojni ministri, tako, da postavljajo na dokumentih iz te dobe ugotovitev gledé nepotrošenega kredita starešine dotičnih ustanov, preden pošljejo dokumente zaradi izdaje naredbe za izplačilo.

Dokumenti, ki se nanašajo na neizplačane invalidske podpore in pokojnine, na katerih podstavi so deloma prijavljene obveze tako od ministarstva za socialno politiko in narodno zdravje in občega oddelka (Pokojninskega odseka) ministarstva za finance, kakor tudi s strani posameznih finančnih direktij, se morajo skoncentrirati in sicer za invalidske podpore v ministarstvu za socialno politiko in narodno zdravje, za pokojnine pa v pokojninskem odseku ministarstva za finance.

Vsi dokumenti o prijavljenih obvezah iz prejšnjih let morajo biti urejeni v računovodstvu po kronološkem redu, kakor se bodo odredjela tudi izplačila, tako da bodo najprej likvidirane obveze, ki so iz prejšnjih let, naposled pa tiste, ki so nastale v proračunskem letu 1928/29.

O priliki odredjanja izplačil se te obveze ne ločijo na osebne in materialne, da bi se ene izplačevale pred drugimi, temveč velja gledé prvenstva v izplačilu edino čas nastanka dotične obveze. Razlikovalo se bo pa edino gledé višine obveze; ali ta obveza presega ali ne vsoto 50.000 Din. Ako posamezni izdatki ne presegajo te vsote, se morejo izplačila odrediti takoj; v nasprotnem primeru morajo za vsako obvezo čez 50.000 Din naredbodavci predhodno zaprositi za moje soglasje za izvršitev izplačila.

Izplačilne blagajnice knjižijo izplačane dokumente na breme računa »državne obveze iz prejšnjih let — § 9., točka 1) finančnega zakona za leto 1930/31« — in jih tako izkazujejo v svojih obračunih.

Izdane naredbe in naloge za izplačilo vpisujejo odseki računovodstev v posebni kontrolnik zaradi vodstva evidence, o vseh izdanih naredbah in nalogih za izplačilo teh izdatkov pa takoj obvestijo ministarstvo za finance — oddelek državnega računovodstva in proračuna — ki vodi evidenco odredjenih izplačil. V teh poročilih se mora naznačiti: pri kateri blagajnici je odredjeno izplačilo, za katero vsoto in komu, kakor tudi, v katerem spisku in pod katero vrstno številko je dotična obveza prijavljena ministarstvu za finance po razpisu št. 50400-II./1930.

Gledé obvez po finančni stroki vršijo naredbodavno pravico glede teh izdatkov načelniki-oddelkov v ministarstvu za finance in državni pravobranilec v Beogradu.

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 1. oktobra 1930., št. 224/LXXVIII/487.

vsak v svojem delokrogu, ker se mora evidenca o kreditih in nepravilnostih državnih obvezah iz prejšnjih let voditi pri njih.

Finančne direktorije, ki so tudi prijavile nepravilne obveze po finančni stroki, morajo vse dokumente glede teh obvez dostaviti pristojnim oddelkom ministrstva za finance, naznačivši na vsakem dokumentu, da je in koliko je nepotrošenega kredita po dotični partiji in poziciji.

II.

Tiste državne obveze iz prejšnjih let, ki so narejene brez pogoja iz člena 60. zakona o državnem računovodstvu (za katere ni bilo ali ni bilo v zadostni meri odobrenega kredita), se izplačujejo iz obrtnega kapitala, ki je izkazan v sklepnem računu za leto 1928/29 v znesku 121.652.100/87 Din.

Da bi se moglo pristopiti k likvidaciji teh obvez v zmislu § 9. točke 2. finančnega zakona za leto 1930/31., uredijo pristojni naredbodavci I. stopnje kakor tudi starešine avtonomnih ustanov, pri katerih so specialna računovodstva in blagajnice, ko zberejo tudi od podrejenih ustanov take dokumente, te dokumente po kronološkem redu, in sicer ločeno za osebne in ločeno za materialne obveze. Na osnovi tako urejenih dokumentov, ki morajo biti popolnoma likvidni za izplačilo, sestavijo naredbodavci spiske teh obvez v treh izvodih, ter vpišejo v njih najprej osebne in potem materialne obveze in njihov skupni znesek.

Spiski teh obvez morajo obsegati:

1. vrstno številko;
2. poverilčevo ime;
3. vrsto obveze;
4. proračunsko dobo, v kateri je obveza nastala;
5. znesek obveze; in
6. pripombo v kateri se za vsako obvezo navede obrazložitev, zaradi česa je izdatek angažiran brez kredita in kaj se je ukrenilo, da se kredit zagotovi pravočasno.

Pripominja se posebno, da se morajo v te spiske vpisati samo tiste obveze, ki so prijavljene v pregledih in spiskih, poslanih po razpisu št. 50.400.-II.-1930.

Ker se bo za izplačilo tako prijavljenih obvez izposlovala pristojna odločba gospoda predsednika ministrskega sveta, se vrne eden spisov teh obvez naredbodavcu, ki bo na njegovi osnovi izdal navedbe, oziroma naloge za izplačilo pri pristojni blagajnici.

V naredbah-nalogah za izplačilo, ki jih soprodpisujejo šefi odsekov računovodstva, se poleg elementov, določenih v členu 40 pravilnika za delo odsekov računovodstva pri ministrstvih in o računovodni službi pri naredbodavcih, naznači namesto proračunskega leta, partije in pozicije, da se izplačilo dotične obveze mora izvršiti na breme računa »državnih obvez iz prejšnjih let« — po § 9., točka 2. finančnega zakona za leto 1930/31., označivši tudi številko odločbe gospoda predsednika ministrskega sveta, s katero se je odobrilo izplačilo dotične obveze.

Naredbodavci vodijo posebno evidenco o izdanih naredbah in nalogah za izplačilo in obveščajo o njih takoj ministrstvo za finance — oddelku državnega računovodstva in proračuna, kakor je določeno v točki I. te odločbe za obveze, ki so angažirane pravilno in skladno s členom 60. zakona o državnem računovodstvu.

III.

Obveze posameznih državnih pristojnih oblastev nasproti drugim državnim pristojnim oblastem se uravnajo naknadno.

Štev. 120900-II. — Iz oddelka državnega računovodstva in proračuna z dne 20. septembra 1930.

Razglasi.

253.

Oprošteni trošarine*

Ker so sredstva — insekticili, ki se uporabljajo za zatiranje škodljivih uš, še vedno jako draga, tako da jih morejo kupovati samo premožnejši sadjarji, revnejši pa se ali zadolžujejo ob težkih pogojih ali opuščajo obrambo svojih slivnjakov ter s tem izgubljajo morda tudi edini vir dohodkov.

odrejam

vsem občinam, ki pobirajo trošarino, da začnejo od dne 19. avgusta 1930., ne pobirajo trošarine na insekticile in sadne karbolineje-katrane (kakor so: karbokrimp, arborin, loksol, drvorin, denarin, neodendrin in drugi, niti kakršnekoli takse pri dovozu v mesta.

V Beogradu, dne 19. avgusta 1930. Štev. 42.083/I.

Minister za finance:

Dr. S. Šverljuga s. r.

254.

Uvozno carinjenje svilenega barvanega prediva za industrijske potrebe.**

Na vprašanje, ki so ga sprožile domače industrije svilenih tkanin, da bi se svilena večžična prediva za industrijsko uporabo, ki so kakor sirova barvana z začasnimi, nestalnimi barvami samo zaradi označbe, da so vpredena na levo ali na desno, carinila kakor sirova, ter na osnovi člena 233. predloga zakona o obci carinski tarifi dajem naslednje pojasnilo:

Svilena večžična prediva za industrijsko uporabo, izvzemši floret- in buret-svilo, ki so kot sirova barvana z začasnimi, nestalnimi barvami, da bi se spoznavalo pri delu, katera so vpredena na levo, katera pa na desno, kar je pogoj za izdelavo krepdešina in sličnih svilenih tkanin, se morajo smatrati in cariniti, in sicer:

a) prediva iz umetne svile, izvzemši floret- in buret-svilo, kakor sirova-bela po številki 327., točka 1., uvozne carinske tarife, ako se pri preizkušanju v carinsko-kemijskih laboratorijih barva popolnoma odstrani, predivo pa ostane sirovo, oziroma belo; in

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 12. septembra 1930., št. 208/LXXIII/450.

** »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 14. oktobra 1930., št. 235/LXXXI/502.

b) prediva iz naravne svile, kakor sirova po številki 329., točka 1., uvozne carinske tarife, ako se pri preizkušanju v carinsko-kemijskih laboratorijih barva popolnoma odstrani, predivo pa ostane sirovo.

Pri prijavljanju takih prediv se mora poleg carinskega naziva za sirovo predivo navesti: »barvano z začasnimi, nestalnimi barvami«; v tem primeru se od vsake vrste barve ozame po eden po predpisu obeležen vzorec in pošlje pristojnemu carinsko-kemijskemu laboratoriju na preizkušnje.

Carinsko-kemijski laboratoriji preizkusijo stalnost barv s kuhanjem v 2% ni raztopini marsejskega mila v destilirani vodi v času 8 minut najdalje, kar je odvisno od vrste barve in materiala.

Ker se morajo po gornjem pojasnilu svileni prediva, barvana z nestalnimi barvami, smatrati za sirova oziroma bela, samo v primeru, kadar se uvažajo za izdelavo krepdešina in sličnih svilenih tkanin, morajo uvozniki poleg ostalih dokumentov predložiti k deklaraciji tudi posebno pismeno izjavo. V izjavi mora biti navedeno, da služi uvoženo predivo za izdelavo svilenega krepdešina in sličnih svilenih tkanin, ne pa za kako drugo uporabo. V izjavi mora biti tudi naznačeno, da nosi uvoznik posledice člena 163. carinskega zakona, ako uporabi uvoženo predivo za kaj drugega razen za izdelavo svilenega krepdešina in sličnih svilenih tkanin.

Ta razpis stopi v veljavo na dan razglasitve v »Službenih novinah«.

V Beogradu, dne 11. oktobra 1930. Štev. 37.746/IV.

Minister za finance:
Dr. S. Šverljuga s. r.

255.

Uvozno carinjenje vagonetov v razloženem stanju. — Izprememba v komentarju carinske tarife.*

Na podstavi člena 23. predloga zakona o obči carinski tarifi sem odločil, da se drugi odstavek komentarja carinske tarife za številko 650 izpremeni in da se glasi:

»Razloženi vagoneti v dele, brez ozira na število delov, se carinijo, kakor vagoneti, kadar vsi prispeli deli, ko se sestavijo, tvorijo komplet vagonet. Ako je več delov, nego je potrebno za prijavljeno število vagonetov, se carinijo deli kakor izdelki po materialu in obdelavi, kolikor v tarifi niso kot taki predvideni.

O priliki uvoza vagonetov morajo uvozniki prijaviti število vagonetov, ako so pa prispeli razloženi, morajo poleg naziva omeniti »v razloženem stanju«.

V Beogradu, dne 11. oktobra 1930. Štev. 37670/IV.

Minister za finance:
Dr. S. Šverljuga s. r.

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 14. oktobra 1930., št. 235/LXXXI/502.

256.

Popravek.*

Popravljajo se tiskarski pogreški v besedilu § 1., točke 6. uredbe o osnovanju sodišč za mlajše maloletnike z dne 22. avgusta 1930., št. 72509, objavljene v »Službenih novinah« z dne 3. septembra 1930., št. 200-LXXI (Služb. list z dne 27. septembra 1930., št. 175/27) tako, da se točka 6. § 1. iste uredbe glasi:

6. Pri sreskih sodiščih v Novem Sadu, Starem Bečeju, Titelu, Zablju, Bački Palanki, Pančevu, Alibunaru, Kovačici, Perlezu, Novem Bečeju, Dardi, Beli Cerkvi, Vršcu, Banatskem Karlovcu in Kovinu za področje vsakega teh sreskih sodišč.

V Beogradu, dne 31. oktobra 1930., št. 103.286/30.

Iz ministrstva pravde.

Banove uredbe.

257.

Razglas

o izpremembi občinske meje med krajevnima občinama Škofjo Loko in Staro Loko.

Na podstavi § 4. občinskega reda za bivšo Kranjsko odreja kraljevska banska uprava po soglasnem sklepu občinskega odbora v Škofji Loki, sprejetega na seji dne 9. avgusta 1929., in po zaslišanju občine Stare Loke, odnosno občinskega odbora starološkega v zadevi izpremembe občinske meje med obema občinama nastopno:

1. Meja med občino Škofjo Loko in občino Staro Loko, obema v srezu kranjskem, se izpreminja tako, da se izločijo iz ozemlja krajevnne občine Stare Loke ter priklopijo (inkorporirajo) krajevni občini Škofji Loki nastopne zemljiške parcele:

a) št. 415/2, 414/3, 416/2, 416/1, 422, 388/2, 424, 417/1, 417/2, 420/2, 426/2, 429/2, 417/3, 418/2, 420/1 in 432/2, vse pripisane k številki zemljiškoknjižnega vložka št. 388, kat. obč. Stara Loka, dalje

b) parcele št. 426/1 in št. 429/1, 432/1, 418/1 in 415/1, 446, 443, 440 in 437, vse kat. obč. Stara Loka, ki so pripisane raznim zemljiškoknjižnim vložkom dotičnih posestnikov.

2. Izprememba občinske meje se izvrši takoj in stopi v veljavo z dnevom razglasitve v »Službenem listu«, glede na davčni predpis pa velja odlok z dnem 1. januarja 1931. leta.

3. Občina Škofja Loka prevzame po obvezni izjavi z dne 15. aprila 1930. vse stroške, ki bodo nastali ob izvedbi izprememb v operatu zemljiškega katastra in zemljiške knjige.

II. No. 1550/7.

Kraljevska banska uprava Dravske banovine v Ljubljani, dne 8. novembra 1930.

Vršilec dolžnosti bana:
Dr. Pirkmajer s. r.

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 6. novembra 1930., št. 255/LXXXIX/548.

258.

Popravek

k odredbi o preureditvi cestnih okrajev v območju Dravske banovine.

V tej banski odredbi, objavljeni v »Službenem listu« št. 234/37 z dne 15. t. m., je izpadla pri členu 1. številka; tudi se mora v istem členu pod tek. števil. 13. glasiti druga vrsta:

»Ljubljani, z območjem ljubljanskega sreza in mestom«.

Kraljevska banska uprava Dravske banovine v Ljubljani,
dne 19. novembra 1930.

V. No. 4393/54.

Po odredbi vršilca dolžnosti bana,
načelnik tehničnega oddelka:

Kraje s. r.

Razne objave iz „Službenih novin“.

Številka 248 z dne 29. oktobra 1930.:

Sprejem v naše državljanstvo. Z odlokom ministrstva za notranje posle U. br. 34.721 z dne 27. avgusta 1928. je sprejeta v državljanstvo naše kraljevine vdova Matauš Marija, zasebnica v Mariboru, skupno z mladoletnim sinom Francetom.

Številka 251 z dne 1. novembra 1930.:

Ukinitev posebne službene doklade po pravilniku D. R. 8700/26 uradnikom računskih oddelkov pri osrednjih gledališčih v Beogradu, Zagrebu in Ljubljani. Na podstavi čl. 40. zakona o civilnih uradnikih in ostalih državnih uslužbencih z dne 31. julija 1923. in čl. 2. zakona o izpremembi zakonskih določb, s katerimi se predpisuje zaslišanje ali sklepanje ministrskega sveta, odnosno soglasje finančnega odbora narodne skupščine, z dne 27. januarja 1929. je izdal predsednik ministrskega sveta na predlog ministra za finance in po zaslišanju ministra brez portfelja, ministra za notranje posle in ministra pravde pod št. 25604/I dne 23. oktobra 1930. naslednji odlok:

»Da se uradnikom računskih oddelkov pri osrednjih gledališčih v Beogradu, Zagrebu in Ljubljani, ki prejemajo službeno doklado po § 43. zakona o organizaciji finančne uprave z dne 27. decembra 1929., ukinе posebna službena doklada, ki so jo prejeli po določbi čl. 2., oddelek E, točka 2. pod c) in d), pravilnika o posebnih službenih dokladah civilnim državnim uslužbencem v denarju ali naravi D. R. št. 87.000 z dne 3. julija 1926., izpremenjenega in dopolnjenega z odlokom J. B. št.

6480 z dne 7. maja 1928. in št. 266. z dne 18. marca 1928., in sicer počenši z dnem 1. maja 1930.

Štev. 25604/I-1930. — Iz občega oddelka ministrstva za finance, dne 23. oktobra 1930.

Leksikon, ki ga je prepovedano uvažati in razširjati. Z odlokom ministrstva za notranje posle I. št. 32923. z dne 25. oktobra 1930. je prepovedano uvažati v našo državo in razširjati v njej madjarski leksikon »Geninskiš Leksikon«, ki ga je izdala Genus, d. d. v Budimpešti v madjarskem jeziku, ker slika tendenciozno razmere v naši državi.

List, ki ga je prepovedano uvažati in razširjati. Z odlokom ministrstva za notranje posle I. št. 32924. z dne 25. oktobra 1930. je prepovedano uvažati v našo državo in razširjati v njej list »Anarhija«, ki izhaja v ruskem jeziku v Buenos Airesu in piše v anarhističnem duhu.

Odkup cele vsote inozemskih valut. Minister za finance je odredil z odlokom št. II-129557. z dne 23. oktobra 1930., da se zniža v primeru odkupa cele vsote inozemskih valut v dinarjih dosednji odstotek od ¼ % na ½ %, če pa upravičene banke zahtevajo zamenjavo valut v devize, bo izterjaval Narodna banka dosednji odstotek ¼ %.

Štev. II-129557. — Iz oddelka za državno računovodstvo in proračun, dne 27. oktobra 1930.

Številka 252 z dne 3. novembra 1930.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 23. oktobra 1930.: Odlikovani so bili: Z redom sv. Save III. vrste: Borko Jakob, direktor direkcije državnih železnic v Ljubljani; Dolinšek Anton, načelnik strojnega oddelka pri direkciji državnih železnic v Ljubljani; z redom Belega Orla V. vrste: Klodić Maks, pomočnik direktorja direkcije državnih železnic v Ljubljani; z redom sv. Save IV. vrste: Jelašić Franc, višji uradnik pri direkciji državnih železnic v Ljubljani; Košuta Martin, višji uradnik pri direkciji državnih železnic v Ljubljani; Petek Emil, višji uradnik pri direkciji državnih železnic v Ljubljani; Šircelj Franc, višji uradnik pri direkciji državnih železnic v Ljubljani; Gorše Franc, šef prometne službe v Mariboru; Dancig Egon, šef prometne službe v Ljubljani; Štefin Karel, postajenačelnik v Mariboru, glavni kolodvor; Baša Alojzij, postajenačelnik v Zidanem mostu; Ludvig Avgust, postajenačelnik v Ljubljani, glavni kolodvor; Leben Ivan, šef sekcije za vzdrževanje proge v Mariboru, glavni kolodvor; Urbani Anton, prometni uradnik na postaji v Ljubljani, glavni kolodvor; z redom sv. Save V. vrste: Jenko Jože, višji uradnik pri direkciji državnih železnic v Ljubljani.

Številka 254 z dne 5. novembra 1930.

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 24. oktobra 1930.: Postavljen je za upravnika v 1. skupini II. kategorije pri p. t. uradu Ljubljana 3 Rabin Ivan p. t. uradnik v 2. skupini II. kategorije pri istem p. t. uradu.